

مقاله اصلی

بررسی آلدگی با مایکوباکتریوم ها در ضایعات گرانولوم

تاریخ دریافت: ۸۷/۵/۱۹ - تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۰/۲۶

خلاصه

مقدمه

گرانولوم آنولر یک ضایعه آماسی گرانولوماتوز با اتیولوژی نامشخص می باشد، ارتباط اتیولوژیک این بیماری با مایکوباکتریومها هنوز مورد بحث است، در این مطالعه توصیفی-مقطعي نمونه های گرانولوم آنولر از نظر آلدگی با مایکوباکتریومها بررسی شده اند.

روش کار

این مطالعه توصیفی-مقطعي به صورت گذشته نگر در بیمارستان امام رضا (ع) طی سالهای ۱۳۸۰-۸۴ انجام شده است. نمونه های پارافینه گرانولوم آنولر موجود در بایگانی بخش آسیب شناسی بیمارستان امام رضا (ع) جمع آوری و بروش PCR مولتی پلکس با پرایمرهای ۱۶۲ bp و ۱۲۳ bp به ترتیب برای مایکوبکتریوم به طور عمومی و تویر کولوژیس جستجو شدند، بر روی این نمونه ها رنگ آمیزی زیل نلسون انجام شد. اطلاعات بالینی از پرونده بیماران استخراج شد.

نتایج

۳۸ نمونه از بیماران (۳۱ زن و ۷ مرد) با متوسط سن ۴۲ سال مورد ارزیابی قرار گرفتند. شایعترین محل ضایعات فوقانی و شایعترین نمای آسیب شناسی آماس گرانولوماتوز لغنو هیستوپاتی با طرح انترستیسل (فرم ناکامل) بود. در رنگ آمیزی زیل نلسون تمام نمونه ها از نظر باسیل اسید فاست منفی بود. با PCR در یک نمونه آپلیفیکاسیون قطبی ۱۶۲ bp به همراه ۱۲۳ bp حاصل شد که بیانگر عفونت با مایکوبکتریوم تویر کولوژیس بود. در این مورد ضایعات وسیع در تمام اندام فوقانی و خلف تن وجود داشت و در آسیب شناسی دارای سلولهای ژانت فراوان (برخلاف اشکال رایج بیماری) بود.

نتیجه گیری

عفونت با مایکوبکتریوم ها ممکن است همراه با برخی از انواع گرانولوم آنولر دیده شود.

کلمات کلیدی: گرانولوم آنولر، تویر کولوژی، مایکوبکتریوم ها

^۱وحید مشایخی قویونلو *

^۲ناصر طبیبی میبدی

^۳محمد محمودی

^۴کیارش قزوینی

^۵مهدي موزوني

۱- استادیار پوست، بیمارستان امام رضا (ع)، مشهد، ایران

۲- دانشیار آسیب شناسی، بیمارستان امام رضا (ع)، مشهد، ایران

۳- دانشیار اینمنلورژی دانشکده پزشکی مشهد، مشهد، ایران

۴- استادیار میکروب شناسی بیمارستان قائم (عج)، مشهد، ایران

۵- دستیار آسیب شناسی، بیمارستان امام رضا (ع)، مشهد، ایران

*مشهد - بیمارستان امام رضا (ع)، گروه پوست، مشهد، ایران

تلفن: +۹۸-۰۲۲۴۹۰-۸۰۱۱

فاکس: +۹۸-۰۵۱-۸۵۲۵۰۰۸

mashayekhiv@mums.ac.ir

بیوپسی و شماره برونده یادداشت گردید. پس از بازبینی اسلامیدهای موجود و تایید مجدد تشخیص بر اساس نمای بالینی و آسیب‌سنایی و تعیین نوع مورفولوژیک گرانولوم آنولار، برش ۵ میکرونی جهت رنگ آمیزی زیل نلسون و همچنین ۵ برش ۵ میکرونی برای PCR در شرایط استریل تهیه و در میکروتیپ‌های استریل قرار داده شد. پس از پارافین زدایی و استخراج DNA^۳ از نمونه‌ها، PCR با استفاده از دو پرایمر bp ۱۶۲ و ۱۲۳ pb که اولی پرایمر عمومی مایکوباکتریومهاست و دومی مختص به مایکوباکتریوم توبرکلوزیس بوده به روش مولتی پکس PCR انجام گردید. سپس محصولات به دست آمده الکتروفورز گردید و نتایج PCR تفسیر شد. کنترل مثبت از نمونه بیوپسی بلور بیماری که کشت مایع بلور آن جهت مایکوباکتریوم توبرکلوز مثبت بود استفاده شد. به منظور کنترل آلودگی در مرحله استخراج DNA، برای هر ۶ نمونه بالینی یک کنترل منفی در مرحله استخراج DNA در نظر گرفته شد که فقط حاوی بافر TBE مورد استفاده در این مرحله بود، و همانند نمونه‌های کلینیکی، کلیه مراحل استخراج DNA، بر کنترل منفی نیز انجام می‌گرفت. در مرحله انجام آزمایش PCR نیز برای هر ۶ نمونه کلینیکی یک کنترل منفی جهت کنترل و یک کنترل مثبت تعییه شد. بنابراین در این پژوهش، اولاً در هر مرحله آزمایش PCR فقط ۶ نمونه کلینیکی مورد بررسی قرار می‌گرفت، و ثانیاً برای هر ۶ نمونه یک کنترل مثبت و دو کنترل منفی، که یکی از آنها از مرحله استخراج DNA همراه با نمونه‌ها بود، در نظر گرفته شد.

نتایج

دو مورد از بلوکها به علت عدم وجود بافت کافی از مطالعه حذف گردید، از ۳۸ نمونه باقیمانده ۳۱ مورد زن و ۷ مورد مرد و سن بیماران بین ۱۱-۷۰ سال، متوسط سن ۴۲ سال بود. محل ضایعات پوستی، به ترتیب شیوع در اندام فوقانی (۶۸٪)، اندام تحتانی (۱۸٪) و تنہ (۱۳٪) قرار داشت (جدول ۱). شایعترین نوع میکروسکوپی گرانولوم آنولار در این مطالعه فرم ناکامل یا انترستیسیل (۷۶٪) بود. دیگر اشکال میکروسکوپی نوع کامل (۸۵٪)، نوع عمقی (۵٪) و نوع توبرکلوزیت (۲٪) بودند (جدول ۲). در رنگ آمیزی زیل نلسون تمام نمونه‌ها از نظر باسیل اسیدفاست منفی بود.

مقدمه

گرانولوم آنولر^۱ یک ضایعه التهابی پوستی با ایتولوزی نامشخص است که اولین بار در سال ۱۸۹۵ شرح داده شد و سپس به عنوان یک بیماری جداگانه (مجزا) به وسیله رادکلیف - کروکر در ۱۹۰۲ تعریف شد (۱).

زمانی معتقد بودند که گرانولوم آنولر در ارتباط با توبرکلوزیس می‌باشد و حتی توبرکلوز را علت گرانولوم آنولر می‌دانستند، در ۵۰ سال گذشته این عقیده به نظر می‌رسد کمرنگ تر شد. مواردی از همراهی گرانولوم آنولار و مایکوباکتریوم توبرکلوزیس گزارش شده است (۲). اخیراً دو مورد عفونت مایکوباکتریوم ها با نمای آسیب‌شناسی مشابه به گرانولوم آنولر و یک مورد گرانولوم آنولر منتشر همراه با لنفادنیت سلی گزارش شده است (۳). به طور معمول نمونه‌های پوستی گرانولوم آنولر برای عفونت با مایکوباکتریوم ها بررسی نمی‌شود. از آنجا که عفونت با مایکوباکتریوم ها (شامل مایکوباکتریومهای آتپیک) نمایانی بالینی و آسیب‌شناسی بسیار متنوعی دارد و از طرفی همانند گرانولوم آنولر نمای اصلی تغییرات آسیب‌شناسی در این عفونتها آماس گرانولوماتوز می‌باشد، در این مطالعه برای روشن شدن نقش عفونتهای مایکوباکتریال در بیماران مبتلا به گرانولوم آنولر در منطقه ما نمونه‌های گرانولوم آنولر موجود در بایگانی بخش آسیب‌شناسی برای جستجو از نظر آلودگی با عفونتها مایکوباکتریال (توبرکلوز و آتپیک) با استفاده از روش PCR^۲ که روش با حساسیت قابل اعتمادی برای اغلب عفونتها است، انتخاب شدند.

روش کار

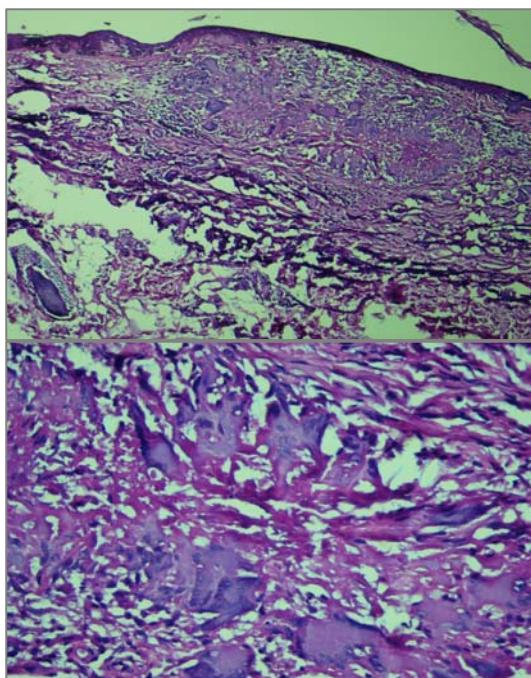
این مطالعه توصیفی - مقطعی به صورت گذشته نگر بر نمونه‌های گرانولوم آنولر موجود در دفاتر بایگانی بخش پاتولوژی بیمارستان امام رضا (اع) از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴ انجام گردید. تمام موارد بیوپسی پوست با تشخیص گرانولوم آنولار که طی مدت مذکور به بخش آسیب‌شناسی فرستاده شده بودند انتخاب گردیدند و بلوک پارافینی این موارد از آرشیو بخش جمع‌آوری شد. مشخصات بیمار شامل جنس، سن، محل ضایعه، محل

^۱ DeoxyriboNucleic Acid

^۲ Polymerase chain reaction

نمونه مثبت مربوط به یک خانم ۴۷ ساله اهل روستای رحمت آباد تربت جام بود که بیمار مجدداً معاینه شد آزمایشات پاراکلینیکی و بیوپسی مجدد پوست برای انجام PCR و هیستولوژی روتین انجام شد. در معاینه بالینی پاپول و پلاکهای آنولار اریتماتو با حاشیه برجسته بر روی هر دو بازو و ساعد، پشت دستها و تمام خلف تن وجود داشت (شکل ۲).

بیمار سابقه‌ای از سل نمی‌داد، گرافی ریه و سونوگرافی شکم طبیعی بود. اسمیر خلط و ادرار از نظر باسیل اسیدفاست و نمونه برداری از پوست جهت بیماری قارچی منفی بود. ESR^۱ بیمار ۱۰ و تست PPD^۲ ۸ میلی متر بود و آزمایشات بیوشیمی طبیعی DNA بودند و PCR مجدد از ضایعه پوستی باز هم وجود همراه با سلولهای ژانت فراوان نوع لانگهانس و جسم خارجی را نشان داد (شکل ۳).

شکل ۳- نمای هیستولوژیک ضایعات بیمار مبتلا به گرانولوم آنولر که به وسیله PCR مایکوباکتریوم توبرکولوزیس یافت شد. به وجود آماس گرانولوماتوز نکروبیوتیک با ژانت سلیانی فراوان توجه فرماید (هماتوکسیلین-اوزین، درشت نمایی ۴۰ و ۴۰۰ برابر)

جدول ۱- فراوانی ضایعات گرانولوم آنولار

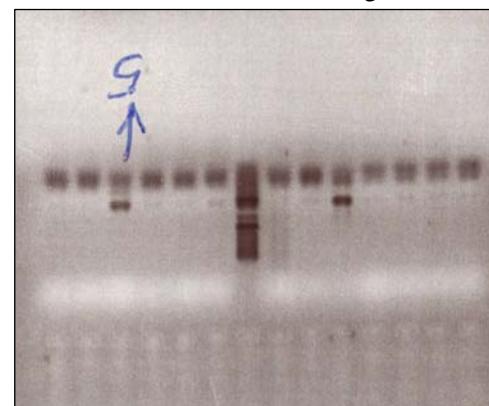
بر اساس محل ابتلا GA

محل ضایعه	تعداد	درصد
اندام فوقانی	۲۶	%۶۸/۴۹
اندام تحتانی	۷	%۱۸/۴۹
تنه	۵	%۱۳/۴۹

جدول ۲- فراوانی انواع میکروسکوپی در ۳۸ مورد گرانولوم آنولار

نوع هیستوپاتولوژی آنولار	تعداد	درصد
کامل	۶	%۱۵/۷
ناکامل یا انترستیسیل	۲۹	%۷۶/۳۹
توبرکلوفید	۲	%۵/۲۹
	۱	%۲/۶

نتایج PCR: در یک مورد مایکوباکتریوم توبرکولوزیس با روش مولتی پلکس PCR که از دو پرایمر ۱۶۲ و ۱۲۳ bp استفاده گردید در نمونه بافتی بلوک پارافینه مشاهده شد (شکل ۱).

شکل ۱- الکتروفورز نتیجه PCR از بلوک پارافینه نمونه شماره ۵ مثبت است

شکل ۲- نمای بالینی ضایعات در مورد گرانولوم آنولر که از نظر DNA مایکوباکتریوم توبرکولوزیس مثبت شد

^۱ Erythrocyte Sedimentation Rate

^۲ Purified Protein Derivative (tuberculosis skin test)

۲۰۰۳ دکتر بار^۳ و همکارانش دو بیمار را معرفی کردند که دارای ضایعات پوستی با نمای هیستولوژی گرانولوم آنولر ناکامل بودند و در کشت از محل ضایعه مایکوباکتریوم مارینوم گزارش شده بود. یکی از این بیماران داروهای سرکوب کننده اینمی به علت پیوند مغز استخوان مصرف می کرد و ضایعات پوستی به صورت ماکولو پاپولر قرمزنگ در ناحیه حفره کوییتال راست داشت و دیگری بیماری بود که با آکواریوم سروکار داشت و دارای ضایعات پلاک مانند قرمزنگ بر روی پشت دست راست بود (۵).

همچنین در یک بررسی که بر ۲۸ بیمار با عفونت پوستی با مایکوباکتریوم های غیر توبرکلوز انجام گردید، از ۱۸ مورد بیمار که سیستم اینمی آنها سالم بود، ۱۵ مورد ضایعات پوستی گرانولوماتوز داشتند که ۱۰ مورد سارکوئیتال گرانولوما، ۳ مورد پالیسادینگ گرانولوما، یک مورد توبرکلوئید گرانولوما^۴ و ۱ مورد نمای مطابق گرانولوم آنولر داشت (۶).

در این مطالعه، نمونه ای که PCR آن مایکوباکتریوم توبرکلوزیس را نشان داد، مربوط به خانمی ۴۷ ساله دارای ضایعات پاپولر پراکنده در روی اندام فوقانی و پشت دست با طرح آنولر بود تشخیص های مطرح بالینی به ترتیب گرانولوم آنولر، لیکن پلان و درماتیت بودند. در بیوپسی گرانولوم نکروبیوتیک مشاهده گردیده بود و بیمار با تشخیص گرانولوم آنولر تحت درمان قرار گرفته بود ولی ضایعات پوستی بهبودی نداشتند. اگرچه نمای بالینی و هیستولوژیک این مورد بیش از تمام تشخیصهای افتراقی مطرح برای آن، با همان تشخیص گرانولوم آنولر مطابقت بیشتری دارد ولی در مقایسه با انواع معمول و رایج گرانولوم آنولر خصوصیات زیر در مورد این بیمار قابل توجه و متمایز است:

۱) گسترش وسیعتر از معمول ضایعات

۲) سیر طولانی و عدم پسرفت خودبخودی و یا با درمان بیماری

۳) وجود تعداد زیادی ژانت سل در میان سلولهای آماتی

مرور گزارشهای دیگر از همراهی گرانولوم آنولر با عفونتهای مایکوباکتریال نشان می دهد که در بسیاری از این موارد یافته ای متمایز از انواع تپیک گرانولوم آنولر وجود دارد. دو موردی که

از زمان شروع ضایعات تا نمونه گیری مجدد دو سال گذشته بود و بیمار پس از تشخیص اولیه گرانولوم آنولر تحت درمانهای رایج گرانولوم آنولر قرار گرفته بود ولی بیماری همچنان فعال باقیمانده و به تعداد ضایعات اضافه شده بود.

بحث

در این مطالعه برای ۳۸ مورد نمونه پوستی که با آسیب شناسی گرانولوم آنولر تشخیص داده شده بودند PCR به روش مولتی پلکس انجام شد و در یک مورد DNA مایکوباکتریوم توبرکلوزیس شناسایی گردید. در بقیه موارد نتایج رنگ آمیزی برای باسیلهای اسید فاست و PCR برای مایکوباکتریوم های آتیپیک و توبرکلوزیس منفی بود.

ارتباط عفونتهای مایکوباکتریال با ضایعات گرانولوم آنولر و ضایعات پوستی با آسیب شناسی شبیه گرانولوم آنولر مکررا گزارش شده است. ولی جایگاه بررسی برای آلدودگی با عفونتهای مایکوباکتریال در مبتلایان به گرانولوم آنولر هنوز روش نیست. در سال ۲۰۰۱ فرارا^۱ و همکارانش یک زن ۴۵ ساله را معرفی کردند که دو سال پیش دچار ضایعات پاپولر بر روی صورت شده که به تدریج گسترش یافته و تمام صورت بیمار را در گیر کرده بود. تشخیص روزانه^۲ در یک مرکز درمانی دیگر برای بیمار مطرح و براساس آن درمان شروع شده بود که نتیجه ای در بر نداشت. ضایعات متعدد پاپولر با قوام نسبتاً سفت به رنگ قرمز تیره و در ناحیه پری اوریتال به شکل پلاک در معاینه بیمار وجود داشته است. المان قارچی خاصی در بررسی پوسته های تراشیده از ضایعه مشاهده نگردیده بود. بیوپسی آماس گرانولوماتوز با نمای گرانولوم آنولر را نشان می داد، تست توبرکولین در این بیمار شدیداً مثبت بود. گرافی ریه و سونوگرافی شکم طبیعی گزارش شده و اسمیر و کشت خلط و ادرار بیمار از نظر مایکوباکتریوم توبرکلوزیس منفی بود.

Nested-PCR بر بیوپسی بلوک پارافینی بیمار انجام شد که DNA مایکوباکتریوم توبرکلوزیس شناسایی گردید. ضایعات پوستی آن بیمار به داروهای ضدسل جواب داد (۴). در سال

³ Barr

⁴ Palisading granuloma

⁵ Tuberculoid Granuloma

¹ Ferrara

² Rosacea

انجام گرفت. از طرفی از دو پرایمر 162 bp و 123 bp به روش مولتی پلکس استفاده شد که پرایمر 162 bp برای تمام مایکوپاکتربیومها و پرایمر 123 bp مختص مایکوپاکتربیوم توبرکلوزیس بودند و مثبت شدن هر دو پرایمر احتمال مثبت حقیقی را افزایش می‌دهد. به علاوه نتایج به روی دو نمونه جداگانه از بیمار که با فاصله زمانی بیش از دو سال برداشته شد یکسان بود و این مسئله به اعتبار نتایج حاصله می‌افزاید.

وجود فقط یک مورد نتیجه مثبت برای عفونتهای مایکوپاکتربیال در بین 40 نمونه مورد ارزیابی تفسیر نتایج و ارائه یک نتیجه گیری قطعی را مشکل می‌کند. ولی با توجه به وجود خصوصیات ویژه بالینی و آسیب شناسی مذکور در این بیمار و موارد مشابه گزارش شده قبلی، به نظر می‌رسد جستجوی بیشتر برای یک عامل عفونی مانند مایکوپاکتربیوم‌ها در مواردی از گرانولوم آنول که نمای بالینی، سیر بالینی و یا آسیب شناسی ضایعات آن غیر معمول باشد، اندیکاسیون دارد.

نتیجه گیری

اگرچه آلدگی نمونه‌های گرانولوم آنول با مایکوپاکتربیوم‌ها بسیار نادر است ولی این ارگانیسم‌ها می‌توانند یکی از علل اشکال غیر معمول گرانولوم آنول باشند.

تشکر و قدردانی

از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد که هزینه‌های انجام این طرح تحقیقاتی را متحمل شده است و همچنین از کارکنان آزمایشگاه‌های آسیب شناسی بیمارستان امام رضا و میکروشناسی بیمارستان قائم که در انجام آزمایشات ما را یاری نموده اند سپاسگزاری می‌گردد.

دکتر بار و همکارانش گزارش کردند یکی در زمینه نقش این می‌بود و دیگری شرح حال تماس با آکواریوم داشت (۵). مورد دیگری که توسط هرون^۱ و همکارانش در سال ۲۰۰۴ گزارش گردید با علائم عمومی مشکل ضعف و خستگی، لnf آدنوپاتی گردنی و ضایعات وسیع در تن و اندام فوقانی همراه بود (۳). از طرف دیگر موارد گرانولوم آنولر تپیک همراه با توبرکلوز یا به دنبال واکسیناسیون BCG نیز گزارش شده است که جستجوی DNA مایکوپاکتربیومها در آنها منفی بوده است (۷، ۸). در این موارد گرانولوم آنولار را میتوان یک واکنش اینمی سلولار به عفونت با مایکوپاکتربیوم توبرکلوزیس تلقی کرد و پاتوژنزی مشابه موارد معمول گرانولوم آنول برای آن در نظر گرفت.

شناسائی DNA مایکوپاکتربیوم توسط PCR ممکن است موارد مثبت و منفی کاذب داشته باشد. از جمله عواملی که ممکن است سبب نتایج منفی کاذب شود عدم نمونه‌برداری صحیح از ضایعه، تخریب مایکوپاکتربیوم و یا کمبود تعداد مایکوپاکتربیوم در ضایعه، عدم استخراج DNA از نمونه و وجود مهارکننده‌های بافتی و تغییرات ساختمان DNA به خصوص در بلوک‌های پارافینه می‌باشند (۹، ۱۰). در یک مطالعه حساسیت و اختصاصیت PCR برای تشخیص مایکوپاکتربیوم توبرکلوزیس در بافت تازه به ترتیب 100% و 93% بود (۱۱). از طرفی در مطالعه‌ای دیگر که بر بلوک‌های پارافینه انجام شده بود حساسیت PCR به روی بلوک‌های پارافینه 53% گزارش شده است و در این مطالعه توصیه شده که برای انجام PCR بهتر است از بافت تازه جهت افزایش حساسیت این تست استفاده شود (۱۰).

در مطالعه حاضر برای هر پنج نمونه یک کنترل مثبت و یک کنترل منفی در نظر گرفته شد و تا حد امکان تمام مراحل PCR و برش از بلوکهای پارافینی به صورت استریل جهت به حداقل رساندن آلدگی که ممکن است باعث نتیجه مثبت کاذب شود

^۱ Herron

References:

- 1-Burns DA. Granuloma annulare. In: Burns T, Breathach, Cox N, Griffiths C. Rook's Textbook of dermatology. 7th ed . London: Blackwell science; 2004.p.57.109-119.
- 2- Winkelmann RK. The granuloma annulare phenotype and tuberculosis. J Am Acad dermatol 2002; 46:948-952.
- 3-Herron M, Florell S. Disseminated granuloma annulare accompanying mycobacterium tuberculosis lymphadenitis. Int J Dermatol 2004; 43: 961-963.
- 4-Ferrara G, Connone M, Scalvenzi M, Delfino M, Staibano S, De Rosa G, *et al.* Facial granulomatous diseases: a study of four cases tested for the presence of mycobacterium tuberculosis DNA using nested polymerase chain reaction. Am J Dermatopathol 2001; 23: 8-15.
- 5- Barr LK, Lowe L, Su LD, Lyndon D. mycobacterium marinum infection simulating intersititital granuloma annulare a report of two case annulare. Am J Dermatopathol 2003; 25:148-151.
- 6-Bartralot R, Pujol RM, Garcia-Patos V, Sitjas D, Martin-Casabona N, Coll P, *et al.* Cutaneous infections due to nontuberculous mycobacteria: histopathological review of 28 cases. Comparative study between lesions observed in immunosuppressed patients and normal hosts. J Cutan Pathol 2000; 27:124-129.
- 7-Tsai T, Chen G-S, Ian L-H, Lan E. Cutaneous tuberculid clinically resembling generalized granuloma annulare. Clin Exp Dermatol 2007; 32:450-451.
- 8-Houcke-Brugge C, Delaporte E, Catteau B, Martin D, Lassoll E, Piette F. Gronuloma annulare following BCG vaccination. Ann Dermatol Venereol 2001; 128:541-544.
- 9- Senturk N, Sahin S, Kocagoz T. Polymerase chain reaction in cutaneous tuberculosis: is it a reliable diagnostic method in paraffin – embedded tissues. Int J Dermatol 2002; 41: 863-866.
- 10- Park D, Kim J, Choi K, Lee J, Lee C, Sol M, *et al.* Comparison of polymerase chain reaction with histopathologic features for diagnosis of tuberculosis in formalin – fixed, paraffin – embedde of histologic specimens. Arch Pathol Lab Med 2003; 127:326-330.
- 11- Yang B, Koga H, Ohno H, Ogawa K, Hossain MA, *et al.* Detection of mycobacterium tuberculosis in preserved tuberculous lymph nodes by polymerase chain reaction. Tohoku J Exp Med 1998; 184:123-131.